

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 4, 1865.

Ο βασιλεὺς ἐπικηλθεν εἰς Ἀθήνας τὴν 16 τοῦ Ἀλξάντος.

Ἡ Κυβέρνησις ἀνεπλάσθη δύο μὲν ὑπουργῶν παρσιτηθέντων δύο δὲ ἄλλων ἀναβάντων εἰς ὑπουργικὰς ἐδρας, καὶ τινων μεταβάντων ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο ὑπουργεῖον. Ἰδοὺ δὲ ὅποια ἐγένετο· Α. Κουμουνοῦρος, πρόεδρος καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Καλλιγὰς, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, Τριαντάφ. Λαζαρέτος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, Βράϊλας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Λομβάρδος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὴν 24 Σεπτεμβρ. κατεκρίσθησαν ἡ βουλὴ ἐπενέλαθε τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

Ὁ μέχρι τοῦδε καθηγητὴς ἐν τῷ γυμνασίῳ τῆς Ἑρμοῦπόλεως Κ. Ν. Πατρῆς διορίσθη γυμνασιάρχος ἐν Ζακύνθῳ. Συγχαίρομεν τοῖς φίλοις Ζακυνθίοις διὰ τὴν ἀπόκτησιν γυμνασιάρχου πεπαιδευμένου καὶ χρηστοχόου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

Ἐξ ἐπιστολῆς σκληρίσης ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πάρισι, ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα. Προσθέτομεν δὲ ὅτι βιβλιογραφίαν περὶ τοῦ δευτέρου τῶν δύο συγγραμμάτων, ὧν γίνεται μνεία ἐν τῷ ἀποσπασματι τούτῳ, εἶχομεν ἐτοιμὴν εἰς ἐκδόσιν· συμπεσοῦσης ὅμως τῆς ἐπιστολῆς, θέλομεν δημοσιεύσει ἐκείνην διὰ τοῦ προσεχῶς φιλλαδέου.

« Ἐν τῷ μέσῳ τῆς παρούσης φιλολογικῆς ἡμῶν ἀφορίας, ἢ ὅταν κακῶν μυθιστορημάτων καὶ μεταφράσεων πλημμυρίζωσιν ἡμᾶς πανταχόθεν, καὶ τὴν γλῶσσαν στρεβλοῦσαι, καὶ τὴν φιλοκαλίαν διαφθείρουσαι καὶ τὰ ἦθη, μετὰ χαρᾶς εἶδομεν ἐπ' ἐσχάτῳ ἐκδοθέντα δύο σπουδαῖα συγγράμματα, ἀμφότερα εἰς τοὺς ἐμβριθεστέρους τῶν ἀναγνωστῶν ἀποτεινόμενα, καὶ τὴν μητέρα ἐκκλησίαν ἀφορῶτα.

« Τὸ ἐν τούτῳ εἶναι δευτέρα ἐκδοσις τῶν ἐπὶ τοῦ ποτὲ ἐλάρχου Κ. Ἀγγελόπουλου φιλοτίμως φιλοπονηθέντων καὶ συναρμολογηθέντων ἀπομνημονευμάτων τοῦ ἀσιδίου πρωτομάρτυρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας, τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου. Ὑπ' αἰσθήματος γνησίως ἑλληνικοῦ καὶ τὴν Ἑλ-

λάδα τιμῶντος ὁρμώμετος ὁ Κ. Ἀγγελόπουλος, ἠθέλησεν εἰς τὸν μέγαν ποιμενάρχην, ὅστις ἀπὸ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ ἀρχῆς ἠδολόγησε τὸν μέγαν τῆς Ἑλλάδος ἠγῶρα, ῥ' ἀρεταίῃ διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιμελείας καὶ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πόρων μνημείον ἄξιον τῆς μεγάλης καὶ ἀγίας αὐτοῦ μνήμης, οὐχὶ στήλην ἐκ λίθου ἢ χαλκοῦ ἀνδριάντα, ἀλλ' εἴτε διανοήθῃ, ἔγραψεν, εἶπεν ἢ ἐπραξεν ὁ ἱερός ἀνὴρ, οὗ ἡ ψυχὴ ἦν πᾶσα εὐσέβεια καὶ πατριωτισμός. Ταῦτα εἰς μνημόσυνα ἄξια ἀνδρῶν, ὧν ἡ ὑπερτάτη τιμὴ ἀπορρέει ἀπ' αὐτῆς τῆς διανοίας καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων τῶν. Τῇ δὲ πολέτιμον ἀλλ' ἀκατέρηστον ὕλην τῶν ἀπομνημονευμάτων τούτων παρέδωκε κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἐκδόσιν ὁ Κ. Ἀγγελόπουλος εἰς ἀριστοτέλειον περὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν φιλολογίαν, τὸν Κ. Γρ. Παπαδόπουλον, ὅστις κατήρτισεν ἐξ αὐτῆς δίτομον σύγγραμμα, κωμοῦν τὴν γλῶσσαν ἡμῶν φιλολογίαν, καὶ ἄξιον ἀναγνώσεως οὐ μόνον διὰ τὰ ἐκτιθέμενα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐκτίθεται. Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο σύγγραμμα εἶναι εἰκὼν πολὺ πληρεστέρα καὶ ἀκριβεστέρα τοῦ σεβαστοῦ ποιμενάρχου παρὰ τὴν καλλιτέχνον χαλκογραφικὴν ἐκείνην, ἥτις κοσμεῖ τὴν προμετωπίδα αὐτοῦ.

« Τὸ δ' ἕτερον εἶναι ἐκ τῶν ἀρετῶν τοῦ μακαρίτου Οἰκονόμου. Ἀντὶ πάσης συστάσεως αὐτοῦ, ἀρκεῖ αὐτὸ τοῦ συγγραφέως τὸ ὄνομα. Ὁ Οἰκονόμος εἶναι ὁ ὑπὲρ πάντα καὶ ἄλλον μεταξὺ ἡμῶν διασώσας ἐν τοῖς πολυθύλλοις καὶ σοφωτάτοις αὐτοῦ συγγράμμασι τὴν παρακαταθήκην τοῦ γνησίου ἑλληνισμοῦ, ὁ καὶ κατὰ τὴν πολυμαθειαν καὶ κατὰ τὴν βαθύνοιαν, καὶ τὴν λεκτικὴν χάριν ἐξακολουθήσας τὴν χρυσὴν ἁλυσιν τῶν μεγάλων πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἐκεῖνος καὶ αὐτὸς ὑπὲρ αὐτῆς ἐκθύμως δι' ὅλου αὐτοῦ τοῦ βίου ἀγωνισθεῖς. Τὸ παρὼν βιβλίον, δεῦτερον τόμον ἀποτελοῦν τῶν σωζομένων ἐκκλησιαστικῶν συγγραμμάτων τοῦ σοφοῦ ἀνδρός, περιπτρέσεται εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1852 ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἱστορίαν μέγα ἔχουσαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἰδίως, καὶ διὰ τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν ἐν γένει, διότι ἀφορᾷ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογὴν τῆς ἐνυπαρχούσης αὐτῇ δογμῆς καὶ ιδιότητος, τοῦ πολιτικῶς ἀφίεναι καὶ ἀποσπᾶν ἀφ' ἐαυτῆς διάφορα αὐτῆς μέλη, ἄνευ διασπασμοῦ τῆς κακοδικτικῆς καὶ δογματικῆς ἐνότητος. Αἱ περὶ τούτου ἐνέργειαι πρωτοσυστάτου ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ βασιλείου ὑπὸ ἡγεμόνα διατελοῦντος ἑτερόδοξον μὲν, ἀλλ' ἐντίμως καὶ ἑλληνικῶς φρονοῦντα καὶ αἰσθανόμενα, εἰσὶν ἐξέχως ἄξια ὑπομνηματισμοῦ, καὶ ἑτέρου ἐξοχον τὸν ὑπομνηματιστήν. Ἀλλ' ὁ σοφὸς

Οἰκονόμος δὲν ἦτο τῶν σχέσεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς ἐκκλησίας ἀπλοῦς μόνος ὑπομνηματιστής, ἀλλὰ τῶν μὲν πραττομένων πολλάκις πικρὸς κατακριτής, τῶν δὲ πραττόντων ὀριμὸς ἀντίπαλος. Διὰ τοῦτο πρὸς τινὰς τῶν ἐπόψεων καὶ τῶν κρίσεων του θέλοντες εἰσθαι ἴσως πολλοὶ οἱ διαφωτοῦντες· οὐδεὶς ὅμως ἔσται βεβαίως ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς φιλολογίας, ὅστις δὲν θέλει ἐπικροτήσῃ εἰς τὴν ἐμφάνισιν προϊόντων τοῦ σοφωτάτου ἐκείνου καλῆμου, ἀφ' οὗ σταλάζει χάρις καὶ ἀκρίβεια γρησίου ἐλλητισμοῦ· καὶ οὐδεὶς ὅστις δὲν θέλει εὐγνωμορήσῃ πρὸς τὴν εὐσεβῆ φρένα τοῦ πατρώζοντος Σοφοκλέους τοῦ Οἰκονόμου, ὅστις ἐπιμελῶς συλλέγων, καὶ φιλοτίμως ἐκδίδων, καὶ ἀξίως τῆς σοφίας τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου συμπληρῶν αὐτοῦ τὰ Παραλειπόμενα, πλουτίζει διὰ τῶν εὐγενῶν τούτων θησαυρῶν τὴν πατρίδα, εἰς ἣν πρὸ ἐτῶν δὲν παύει προσφέρων τὸ τάλαντον τῶν εὐρυτάτων του γνώσεων, χωρὶς οὐδεμίαν ῥ' ἀπαιτήσῃ ἢ γὰρ λάβῃ ποτὲ ἀμοιβήν, πλὴν τῆς συναισθήσεως ὅτι ἐκπληροῖ ὑψηλὸν καθήκον, ὡφελῶν καὶ τιμῶν τὸ ἔθνος του.»

A. P. P.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΕΡΙ ΓΑΛΑΚΤΟΣ. Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἔλαβεν ἐνδιαφερούσαν τινα κοινοποίησιν παρὰ τοῦ ἱατροῦ Dancel περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ὕδατος πρὸς παραγωγὴν γάλακτος. Ὁ ἐφευρέτης παρατήρησεν ὅτι μητέρες θηλάζουσαι βρέφη τρώγουσι μὲν ὀλιγώτερον τοῦ συνήθους, πίνουνσι δὲ περισσότερον ὕδωρ. Ἡ δάμχλις ἐν τῇ κυφορίᾳ τῆς, ὅτε δίδει ὀλίγον ἢ διόλου γάλα, δὲν πίνει πλέον τῶν 12 μέχρι τῶν 20 λιτρῶν, ὕδατος τὴν ἡμέραν· μετὰ τὸν τοκετὸν ὁμως πίνει ἀπὸ 30 μέχρι 50, ἡ δὲ ποσότης τοῦ γάλακτος ἣν δίδει εἶναι πάντοτε κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὕδατος ὅπερ ἐπιε. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ποσότης τῆς στερεᾶς αὐτῆς τροφῆς μένει ἡ αὐτή. Παρατηρήθη ὅτι ἐκ ποιμνίου δαμάλεων βοσκουσῶν ἐν τῷ αὐτῷ λειμῶνι, αἱ συχνότερον πίνουνσαι δίδουσι περισ-

σότερον γάλα. Ὅτε δὲ τὰς ἀπάγουσιν ἐκ τοῦ λειμῶνος ἵνα θρέψωσιν ἐν τῷ βουστασίῳ διὰ ξηρᾶς νομῆς (τροφῆς), τὸ γάλα αὐτὸ ὀλιγοστεύει κατὰ $1/4$, διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ἀχύρῳ τὰ ὑγρά ἐκείνα μόρια τὰ ἐν τῷ χλωρῷ χόρτῳ ἐμπεριεχόμενα. Ἐκ τούτων καὶ ἄλλων τοῦ αὐτοῦ εἵδους παρατηρήσεων ὁ ἱατρὸς Dancel συμπεραίνει ὅτι τὸ ὕδωρ μεγάλως συντείνει πρὸς κατασκευὴν γάλακτος, πρᾶγμα μέχρι τοῦδε μὴ παρατηρηθὲν ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων, καίτοι πολλὰ ἔκαμον πειράματα ἐπὶ πολυαριθμῶν ὑλῶν ὑποτιθεμένων ὅτι αὐξάνουσι τοῦ γάλακτος τὴν ποσότητα. Πρὸ τινων ἐτῶν ἡ Ἀκαδημία τῆς Γολόσσης διέταξε νὰ γείνωσι δοκιμαί πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν τὰ ἐκ σησάμου πλακούντια ἠδύναντο νὰ δίδωνται ὡς τροφή εἰς τὰ κτήνη. Ἀτελεσφόρητα ὁμως ἀπέβησαν τὰ πειράματα καθόσον ἀπέβλεπε τὴν δόσιν τοῦ γάλακτος καὶ ὡς πρὸς τὰς δαμάλεις καὶ ὡς πρὸς τὰ πρόβατα. Ἐπὶ τέλους τὰ βηθέντα πλακούντια ἐδοκιμάσθησαν καὶ ὑπὸ γεωργοῦ τινος πλησίον τῶν Παρισίων, ὅστις, ἐναντίον πάσης προσδοκίας, ἐφεύρεν ὅτι κατὰ πολὺ πῦξανον τοῦ γάλακτος τὴν ποσότητα· τὸ δὲ αἷτιον ἦτο ὅτι ἔδραχε καλῶς τὰ πλακούντια, ἐνῶ διὰ τοῦ προηγηθέντος πειράματος εἶχον δοθῇ ξηρά. X.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 572 φυλλαδ. γρίφου.

Φίλος τῆς αὔρας εἰμί.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Θά μ' εὔρης, φίλε, εὐκόλα, ἂν 'ξεύρης ἱστορίαν·
Τὸ ἔθνος, χάρις εἰς ἐμὲ, εὗρηκε σωτηρίαν,
'Αντὶ δὲ τοῦ εὐχαριστῶ, μ' ἔστειλ' εἰς ἐξορίαν.

Θεὸν τὰ πέντε γράμματα ἀποτελοῦν τὰ πρῶτα·
Περὶ αὐτῆς τοὺς Ἕλληνας, τοὺς νέους, μὴ ἐρώτα,
Διότι τόρᾳ πρὸ κειροῦ τὴν ἔστρεψαν τὰ νῶτα.

Τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαιμὸν ἂν θέσης κατὰ μέρος,
Καὶ ἂν καὶ τῆς γραμματικῆς δὲν σὲ κατέχη ἔρως,
Θά ἴδῃς ζῶον ἀπεχθὲς χειμῶνά τε καὶ θέρος.

Δύο δὲ ἔτι γράμματα ἂν θέλῃς νὰ πηδήσῃς,
Τοῦ Παραδείσου σύμβολον ἀμέσως θ' ἀπαντήσῃς.
Τὴν κλειδα ἔχεις πρόχειρον· δύνασαι νὰ μὲ λύσῃς.

Ω.

ΓΡΙΦΟΣ.

α5